

ČERNÉ VODĚRADY – LOUŇOVICE – 29. července

DOPRAVA: vlakem ze stanice Praha hl. n. do Stránčic, pak autobusem do Černých Voděrad

DÉLKA TRASY: cca 9 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá, většinou stinnými lesními cestami

Na hlavním nádraží se nás sešlo třináct. Ve Stránčicích jsme vystoupili z vlaku a po provizorních visutých lávkách, které tam jsou z důvodu přestavby nádraží, jsme sešli na stanoviště autobusů, odkud nám měl jet spoj č. 685 do Černých Voděrad. Na světelné tabuli jsme si ověřili, že autobus jede za deset minut a vesele jsme se bavili. Když autobus ve stanovený čas nepříjížděl, tak jsme začali pátrat po příčině. Kontrolovali jsme sobotní jízdní řád a rozhlíželi se, zda není stanoviště někde za rohem. Nebylo za rohem, ale na druhé straně kolejiště! Autobus nám ujel.

Další spoj do Černých Voděrad jel až za čtyři hodiny! Situaci se povedlo vyřešit tím, že jsme použili nejbližší spoj jedoucí do našeho cílového místa – Louňovic a tak vycházka nabrala obrácený směr. Nebyla to ale poslední komplikace.

V Louňovicích, hned na začátku trasy, jsme přišli k zábránám u vstupu na lesní cestu, kde se konaly jakési závody, a cesta byla uzavřena. Porušili jsme zákaz a část trasy prošli dřív, než závody započaly. Větší úsek cesty do Černých Voděrad jsme potom šli po neplánované trase – většinou po neznačených pěšinách a cestách, které nám nabídly možnost „vychutnat“ si pravou přírodní krásu Voděradských bučin.

Z lesa jsme vyšli přímo u voděradského lesního koupaliště, jehož hladina byla, po předchozích deštivých dnech, značně zakalená. Slunce se schovalo za mraky, zvedal se vítr a pomyslení na koupel silně ochablo. Lákal otevřený kiosek, kde jsme se včas ukryli před dešťovým přívalem. Zde jsme, ve velmi pěkné a přátelské atmosféře, přečkali dešťovou přeháňku. Poté už kilometrová procházka na stanici autobusu v Černých Voděradech, cesta do Stránčic a vlakem zpět do Prahy.

Potěšilo mne, že i přes zmíněné zádrhele, které nás tentokrát pronásledovaly, vyzařovala z účastníků dobrá nálada. Všem za to děkuji a moc vás zdravím. Fotografie to snad dostatečně potvrzují.

Honza Šiml